

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/581/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412224456
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4412224456.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpená SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, proti odporcovi: U. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. N., t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Mgr. Evou Germánovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Komárno, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Košice, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923, zastúpené advokátom Mgr. Petrom Masarovičom, so sídlom Košice, Park Angelinum 2, o zaplatenie 1.184,28 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 28. júla 2014 č. k. 6C/159/2013-118 v spojení s opravným uznesením zo dňa 10. septembra 2014 č. k. 6C/159/2013-139, opravným uznesením zo dňa 7. mája 2015 č. k. 6C/159/2013-164 a opravným uznesením zo dňa 7. mája 2015 č. k. 6C/159/2013-166 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 862,05 eura s príslušenstvom a v časti náhrady trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravnými uzneseniami súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.070,65 eura (oprava výroku rozhodnutia opravným uznesením zo dňa 10. 09. 2014 č. k. 6C/159/2013-139), úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 54,92 eura od 19. 01. 2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 53,07 eura od 19. 02. 2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 45,61 eura od 19. 03. 2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 55 eur od 18. 04. 2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 546,08 eura od 18. 05. 2010 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 315,97 eura od 19. 08. 2010 do zaplatenia, do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Súd návrh vo zvyšku zamietol. Posledným výrokom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 236,70 eura na účet právneho zástupcu navrhovateľa SOUKENÍK-ŠTRPKA, s. r. o., Bratislava, Šoltésovej 14, do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 52 ods. 1, § 544 ods. 1, 2, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal za to, že nárok uplatnený navrhovateľom je prevažne oprávnený, keďže svoj nárok si uplatňuje na základe zmluvy o pripojení uzavretej medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa a na základe zmluvných podmienok uzavretých medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, ktoré pripojil k návrhu na začatie konania. I keď navrhovateľ neuvádza vo svojom návrhu na začatie konania, na základe akého právneho predpisu si uplatňuje svoj nárok, je z jeho obsahu, ako i z obsahu priložených listinných dôkazov, zrejme, že tento nárok je uplatnený v súlade s ustanoveniami § 52 Občianskeho zákonníka t.j. zo spotrebiteľskej zmluvy. Na základe uvedených skutočností, ako i na základe zákonných ustanovení § 489 a 491 odsek 1 Občianskeho zákonníka, s prihliadnutím na obsah zmluvy uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom súd považoval návrh navrhovateľa za prevažne dôvodný, a preto tomuto návrhu v rozsahu 1.074,55 eura vyhovel, keďže odporca uvedenú sumu

doposiaľ nezaplatil. Žalovaná suma pozostávala zo sumy neuhradených faktúr v sume 54,92 eura, 53,07 eura, 45,61 eura a 55 eur za poskytnuté telekomunikačné služby, zmluvnú pokutu v sume 315,97 eura, za nevrátenie Magio boxu a za nevrátenie H a G, škodu v sume 308 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutou cenou zariadenia Netbook v sume 1 euro s DPH, pričom štandardnou cenou v čase uzatvorenia zmluvy v sume 309 eur a tiež škodu v sume 238,08 eura, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutou cenou za službu MAGIO TV START + Internet 2 v sume 33,90 eura mesačne, pričom štandardná cena uvedenej služby v čase uzatvorenia zmluvy bola 43,82 eura s DPH mesačne (1.051,68 eura - 813,60 eura za 24 mesiacov). Súd preto s poukazom na ustanovenie § 489, § 544 a § 420 Občianskeho zákonníka návrhu v prevažnej miere vyhovel a vo zvyšku návrh zamietol. Súd okrem istiny navrhovateľovi priznal aj príslušenstvo pohľadávky, a to úrok z omeškania a o tomto nároku navrhovateľa rozhodol v súlade s ustanovením § 121 ods. 3 a § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvo pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením, pričom súd pri určení výšky úroku z omeškania vychádzal z ustanovenia § 3 Nariadenia vlády č. 87/95 Z. z., podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná ku dňu splatnosti jednotlivých faktúr, ako i škody predstavovala 1%, a teda úrok z omeškania predstavuje 9%. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 odsek 1 OSP a prevažne úspešnému navrhovateľovi priznal trovy konania v sume 236,70 eura vrátane DPH, ktoré pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku v sume 71 eur a trov právneho zastúpenia v sume 165,70 eura, vrátane DPH, pričom trovy právneho zastúpenia pozostávali z dvoch úkonov právnej služby po 61,41 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie návrhu na začatie konania) s tým, že k týmto úkonom právnej služby náležal režijný paušál v sume 7,63 eura, pričom trovy právneho zastúpenia boli navýšené o 20% DPH, t.j. o sumu 27,62 eura, keďže právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH. Trovy právneho zastúpenia súd priznal podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1, písm. a), b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Proti tomuto rozhodnutiu v časti týkajúcej sa zaplata zmluvnej pokuty vo výške 315,97 eura a náhrady škody v sume 546,08 eura, ako i vo výroku o trovách konania, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, domáhajúc sa zrušenia rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti a vrátenia veci na ďalšie konanie. Poukázal na to, že v danom prípade je zmluvná pokuta dojednaná pevnou sumou, bez ohľadu na konkrétny zmluvný prípad, bez ohľadu na rozsah porušenia povinnosti, ako aj dobu porušenia povinnosti s prihliadnutím na dobu viazanosti. Zmluvná pokuta určená pevnou sumou v Osobitných ustanoveniach zmluvy o pripojení spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Dojednanie o zmluvnej pokute nie je možné označiť ako individuálne. Ďalej uviedol, že ohľadne nároku navrhovateľa na náhradu škody vyčíslenej sumou 546,08 eura nebol navrhovateľ procesne aktívne legitimovaný, keďže na neho takéto právo postúpené nebolo jeho právnym predchodcom, pričom v danom prípade nie sú splnené ani predpoklady zodpovednosti za škodu v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka, keďže jedinou sankciou, ktorú si zmluvné strany dojednali v prípade porušenia zmluvných povinností, bola súdmi judikovaná neprijateľná podmienka spotrebiteľskej zmluvy - zmluvná pokuta. Neprijateľnú, a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nie je možné modifikovať, k čomu sa už vyjadrila početná judikatúra vrátane Súdného dvora EÚ. Ďalej uviedol, že z dôvodu procesnej istoty vznáša námietku premlčania voči nároku navrhovateľa na náhradu škody v súdom priznanej výške 546,08 eura a súčasne namieta aktívnu procesnú legitimáciu navrhovateľa v tejto časti návrhu. Poukázal na skutočnosť, že v danom prípade bola pôvodne uplatnená zmluvná pokuta vo výške 659,71 eura účtovaná spotrebiteľovi za nedodržanie doby viazanosti pri zániku zmluvy z dôvodov na strane spotrebiteľa, pričom z vykonaného dokazovania, ani listinných dôkazov nie je známe, kedy a akým spôsobom, ak vôbec, ukončil navrhovateľ zmluvný vzťah s odporcom. Vzhľadom na pomer procesného úspechu navrhovateľa a odporcu, odvolanie smeruje aj voči výroku o trovách konania, keď mu vzhľadom na jeho vstup do konania v časti navrhovateľom uplatnenej zmluvnej pokuty ako neprijateľnej podmienky spotrebiteľskej zmluvy a samostatného nároku, vzniklo voči navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v časti, v ktorej sa týkal jeho vstup. Vo vzťahu k účelnosti trov právneho zastúpenia poukázal na čl. 47 Ústavy SR a ustanovenie § 93 ods. 4 OSP. Záverom uviedol, že rozsudok prvostupňového súdu a jeho skutkové a právne odôvodnenie vo vzťahu k nároku navrhovateľa na zmluvnú pokutu ako súdmi judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, ako aj v časti modifikovanej zmluvnej pokuty do nároku na náhradu škody, považuje za rozhodnutie, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj za rozhodnutie bez náležitého odôvodnenia, nakoľko z rozsudku nie je možné vyvodit', akými

úvahami a právnymi predpismi sa prvostupňový súd riadil pri svojom rozhodovaní, čím svojim postupom odňal účastníkovi konania právo konať pred súdom.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu navrhol podané odvolanie odmietnuť ako odvolanie podané neoprávnenou osobou. Poukázal na to, že na podanie odvolania vedľajším účastníkom sa vyžaduje prejav vôle hlavného účastníka, pričom v danom prípade hlavný účastník - odporca takýto prejav vôle neposkytol, bol nečinný a nevyužil svoje právo podať odvolanie. V prípade, že hlavný účastník nevyužije svoje právo podať opravný prostriedok, vedľajší účastník bez jeho prejavu vôle takto konať nemôže. Ďalej uviedol, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, a teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie, to však neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhodne o návrhu platobným rozkazom, kedy sa táto pomoc môže najskôr prejavíť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor hlavným účastníkom. Zároveň uviedol, že právo podať odpor proti platobnému rozkazu má v zmysle § 174 ods. 2 OSP výslovne odporca. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (na ktorého sa vzťahujú ustanovenia § 93 ods. 1 a 2 OSP) je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. V zmysle uvedeného, musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. V konaní, kde vystupuje spotrebiteľ, je jeho ochrana zabezpečená skutočnosťou, že súdy sú povinné prihliadať na mnohé skutočnosti v prospech spotrebiteľa ex offio. Záverom uviedol, že na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorí sa zúčastňujú konania nie je možné uplatňovať domnienku v zmysle § 101 ods. 3 OSP.

Vedľajší účastník na strane odporcu v podaní označenom ako doplnenie odvolania uviedol, že čo sa týka súhlasu s jeho vstupom do konania, nemá vedomosť o tom, že by odporca s jeho vstupom do konania nesúhlasil, pričom je toho názoru, že nie je potrebný výslovný súhlas odporcu na jeho vstup do konania. K oznámeniu vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu došlo pred účinnosťou novely OSP zákonom č. 353/2014 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť až dňa 01. 01. 2015, a teda pri zachovaní zásady lex retro non agit nie je možné uvedenú právnu normu, vzhľadom na zákaz retroaktivity právnych noriem, na vec aplikovať. Z jeho strany tak boli splnené všetky zákonné náležitosti v čase jeho vstupu do konania. Táto právna argumentácia sa pritom v plnej miere vzťahuje nielen k otázke vstupu do konania do 31. 12. 2014, ale aj k navrhovateľom namietanej otázke oprávnenosti vedľajšieho účastníka podať vo veci odvolanie ako oprávnená osoba.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 862,05 eura, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal, bez prejednávania na nariadenom odvolacom pojednávaní (podľa § 214 ods. 2 OSP) a po jeho preskúmaní dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 862,05 eura je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V prejednávanej veci vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu do konania oznámením o jeho vstupe zo dňa 25. 04. 2014, v ktorom uviedol, že v súlade s § 93 ods. 2 OSP vstupuje do konania na strane odporcu za účelom ochrany práv odporcu ako spotrebiteľa. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania nastali okamihom samotného vstupu do konania, keďže žiadny z účastníkov konania nevzniesol námietky voči vstupu tohto subjektu ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania, a tak o prípustnosti vedľajšieho účastníctva nebolo potrebné rozhodovať súdom. Vzhľadom na obsah navrhovateľom podaného vyjadrenia k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, odvolací súd udáva, že až novela Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 01. 01. 2015 doplnila ustanovenie § 93 ods. 3 OSP o ďalšiu podmienku, ktorou je, že ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada, čo však nie je tento prípad, keďže vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil do konania podaním zo dňa 25. 04. 2014. Odvolací súd ďalej udáva, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel. Je potrebné prisvedčiť vyjadreniu navrhovateľa, že takýmto konaním

môže byť zásadne len sporové konanie a uvedené neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje v tzv. skrátenom konaní. V prejednávanej veci, napriek tomu, že navrhovateľ podal návrh na vydanie platobného rozkazu, však vo veci nebolo rozhodnuté v tzv. skrátenom konaní, keď súd prvého stupňa dňa 18. 06. 2013 zadal pokyn na prevod právnej veci z registra Ro do registra C a následne vo veci vytýčil pojednávanie. Preto argumentácia navrhovateľa, že vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil v danom prípade do tzv. rozkazného konania, nie je namieste. Keďže odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal vedľajší účastník na strane odporcu, odvolací súd, nakoľko z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, zisťoval, či odporca (prostredníctvom ustanovenej opatrovníčky) s podaným odvolaním vedľajšieho účastníka na jeho strane súhlasí. Podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 23. 03. 2016 odporca, prostredníctvom ustanovenej opatrovníčky, vyjadril súhlas s podaným odvolaním vedľajšieho účastníka.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní, za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ide teda o taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

V danej právnej veci sa navrhovateľ návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 26. 10. 2012 domáhal od odporcu zaplata sumy 1.184,28 eura spolu s príslušenstvom, ako i náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že odporca uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa (spoločnosťou Slovak Telekom a. s.) v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi, pričom odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Navrhovateľ vystavil odporcovi nasledovné faktúry: - faktúra č. 6717720976 splatná dňa 18. 08. 2010 na sumu 315,97 eura, - faktúra č. 1712663150 splatná dňa 18. 03. 2010 na sumu 45,61 eura, - faktúra č. 713664104 splatná dňa 17. 04. 2010 na sumu 55 eur, - faktúra č. 5710615371 splatná dňa 18. 01. 2010 na sumu 54,92 eura, - faktúra č. 9711638432 splatná dňa 18. 02. 2010 na sumu 53,07 a faktúra č. 3714675728 splatná dňa 17. 05. 2010 na sumu 659,71 eura. Celková neuhradená suma predstavuje 1.184,28 eura.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (napr. II. ÚS 383/06).

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (napr. II. ÚS 85/06).

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Rovnako sa vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze III. ÚS 119/03-30. Vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená vo vyššie citovanom ustanovení.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej vyhovujúcej časti, čo do zaplatenia sumy 862,05 eura (zmluvná pokuta 315,97 eura a náhrada škody 546,08 eura) nezodpovedá uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 157 ods. 2 OSP. Ak rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je riadne odôvodnené, účastník nemá možnosť vyjadriť sa v odvolaní ku skutočnostiam, ktoré súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol. Nedostatok riadneho a náležitého odôvodnenia bráni odvolaciemu súdu vôbec posúdiť jeho správnosť. Z rozhodnutia súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti vôbec nie je zrejmé, akými skutkovými a právnymi úvahami sa súd riadil pri posúdení dôvodnosti nároku navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 315,97 eura a náhrady škody vo výške 546,08 eura, keďže z rozhodnutia táto skutočnosť nevyplýva a súd prvého stupňa v ňom len skonštatoval, že navrhovateľovi priznaná suma pozostáva i z týchto položiek, a to bez toho, že by odôvodnil opodstatnenosť navrhovateľom uplatneného nároku v tejto časti. Súd prvého stupňa neuviedol žiadne dôvody v tom smere, na základe akých skutočností vyvodil svoj právny záver o opodstatnenosti nároku navrhovateľa v tejto časti, s poukazom na naplnenie jednotlivých zodpovednostných predpokladov (v prípade uplatnenej náhrady škody), požadovaných kumulatívne zákonom z hľadiska priznania nároku na náhradu škody a taktiež sa nevysporiadal s dôvodnosťou navrhovateľom uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Odvolací súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikol právny vzťah založený zmluvou o pripojení uzatvorenou v zmysle zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, pričom súd prvého stupňa, napriek tejto skutočnosti, na danú právnu vec tento právny predpis ani neaplikoval. Takýto prístup sa javí ako nezodpovedajúci príslušným ustanoveniam o súdnej ochrane, kam patrí aj zákonná požiadavka na náležitosti odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozsudku ako výklad myšlienkového postupu súdu o tom, ako dospel k príslušnému výroku rozsudku, má totiž spĺňať požiadavku, aby bol objektívnym, zrozumiteľným a presvedčivým, t.j. aby bolo z neho možné preskúmať správnosť postupu súdu a zároveň získať aj odpoveď na všetky podstatné argumentačné tvrdenia uplatnené účastníkmi konania, ako aj na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Ak rozsudok takéto odôvodnenie neobsahuje, potom je nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, čím došlo k porušeniu procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdom konaní. Postupom súdu tak účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Pre vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 862,05 eura s príslušenstvom, ako i v časti trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd prvého stupňa v rozsahu odvolacím súdom zrušenej veci opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP náležite odôvodní, a to vrátane vysporiadania sa s námietkami odvolateľa v podanom odvolaní. Názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa v ďalšom konaní viazaný (§ 226 OSP). V novom rozhodnutí súd prvého stupňa opätovne rozhodne i o náhrade trov konania, tak prvostupňového, ako i odvolacieho. S ohľadom na dôvody vedľajším účastníkom podaného odvolania v časti náhrady trov konania odvolací súd udáva, že právnu argumentáciu o vstupe vedľajšieho účastníka na strane odporcu, len do časti konania, nemožno považovať za správnu, keď ustanovenie § 93 ods. 2 OSP umožňuje, aby právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, vstúpila do súdneho konania na strane účastníka (spotrebiteľa), ktorému

chce svojimi procesnými úkonmi pomáhať, avšak nemôže byť vedľajším účastníkom len vo vzťahu k časti predmetu konania, ktorá mu „vyhovuje“ a vo zvyšnej časti predmetu konania vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy neposkytnúť pomoc účastníkovi, popri ktorom sa zúčastňuje konania.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.